

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОГО КАПІТАЛУ УКРАЇНИ: СПАДЩИНА І СУЧАСНІСТЬ

Родіна В.А., гр. МВ-22

Науковий керівник – канд. іст. наук, проф. **Міносян А.С.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Херсонес Таврійський – найдавніша пам'ятка античної архітектури на території України.

Вагомість трипільської культурної спадщини у формуванні українського культурного капіталу.

Апогей становлення давньоруської культурної ідентичності протягом IX – XIII ст., що знайшов відображення в розвитку таких видів мистецтва:

Література представлена: фольклорними творами, літописами, найвідоміший з яких «Повість минулих літ», історичними повістями, «Слово о полку Ігоревім» невідомого автора, «Повчання дітям» Володимира Мономаха, збірка законів «Руська Правда».

Кам'яне зодчество втілене у таких пам'ятках, що дійшли до нашого часу: Десятинна церква в Києві, Софіївський собор, Успенський собор.

Козацька культура – самобутнє вираження національного характеру українців.

Піднесення української культури та просвітництва під тиском політики русифікації у творах: Г.С. Сковороди, Т.Г. Шевченка, Марко Вовчка, І. Нечуй – Левицького, Панаса Мирного, М. Старицького, М. Коцюбинського, Лесі Українки, І. Франка.

Розквіт історичної думки в Україні у другій половині XIX ст. У працях вчених: М. Костомарова, О. Єфименко, Д. Яворницького, М. Грушевського.

Мистецтво доби «Розстріляного відродження» – прояв несхильної національної свідомості української інтелігенції.

Культура у рамках соціалістичного реалізму.

Проблема поширення масової культури та зменшення інтересу до елітарної в сучасному українському суспільстві.

Тенденція до виховання індивідуальності особистості в сучасній культурі: «Ми – це не безліч стандартних «Я», а безліч всесвітів різних», – Василь Симоненко.